

Rikossovittelu 2007

30.5.2008

Medling vid brott 2007

Juhani Iivari
gsm 040 556 7302
+358 9 3967 2208

Salla Säkkinen
+358 9 3967 2064

Tuula Kuoppala
+358 9 3967 2234

S-posti:
etunimi.sukunimi@stakes.fi

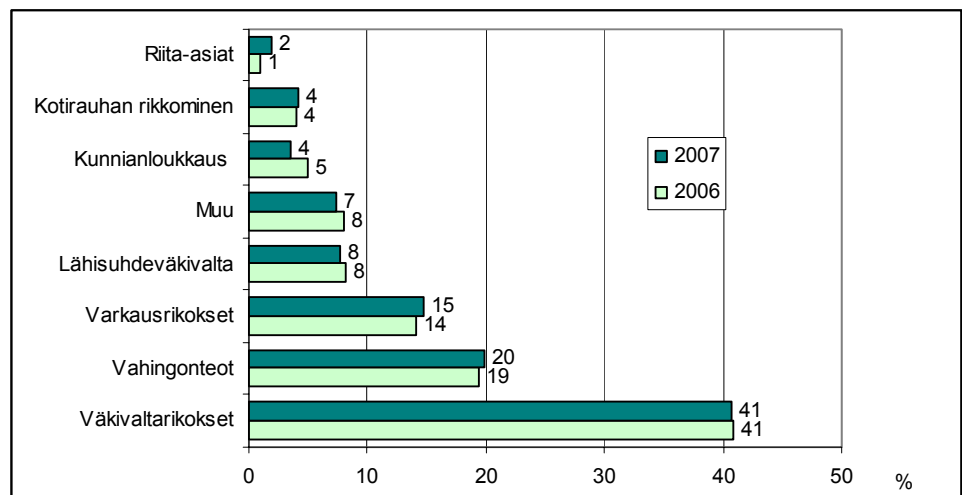
Telefax
+358 9 3967 2497

Stakesin sovittelutoimistoilta keräämien tietojen mukaan tuli sovitteluun yhteensä 9 583 rikostapausta vuoden 2007 aikana. Kaikkiaan sovitteluun tuli vuoden aikana 1,9 % kaikista Suomen rikoslakirikoksista. Osuus on vielä suhteellisen pieni johtuen mm. siitä, että toiminta enemmistössä paikkakunnista on vasta käynnistynyt, resursseja ei ole kaikkialla vielä saatu täysipainoisesti käyttöön ja yhteistyön kehittäminen viranomaisten kanssa on alkuvaiheessa. Valtakunnallinen tilastointi on aloitettu sovittelua koskevan lain voimaantulopäivästä (1.6.2006). Sitä ennen toiminnan laajuudesta on tehty erillisselvityksiä.

Vuonna 2007 oli sovitteluun ohjatuista rikostapauksista 49 % väkivalta-rikoksia (mukaan lukien lähisuhdeväkivalta). Törkeiden pahoinpitelyjen osuus oli 0,6 %. Toiseksi eniten käsitteilyyn tuli vahingontekoja joita oli 20 %. Varkausrikoksia tapauksista oli 15 %, kunnianloukkauksia 4 %, kotirauhanrikkomisia 4 % ja ns. muita rikostapauksia oli 7 %. Lähisuhdeväkivalta-rikoksia oli kaikista tapauksista 8 %. Luvut ovat samaa luokkaa kuin vuonna 2006 käsitteilyyn saaduissa rikostapauksissa.

Kuvio 1.

Sovitteluun tulleet rikostapaukset ja riita-asiat ajalla 1.6. - 31.12.2006 ja 2007, %

Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus

Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården

National Research and Development Centre for Welfare and Health

Puhelin (09) 39 671
Telefon +358 9 396 71
Phone +358 9 396 71

Telefaksi (09) 3967 2459
Telefax +358 9 3967 2459

www.stakes.fi

ISSN 1459-2355 (Internet)

Vuoden 2007 aikana oli sovitteluun tulleista rikostapauksista 53 % virallisen syytteen alaisia rikoksia, asianomistajarikoksien osuus oli 47 %. Riita-asioita tuotiin sovitteluun yhteensä 186 kpl, se on noin 2 % kaikista sovitteluun tulleista tapauksista. Sovittelun piiriin ohjattiin vuoden aikana kaikkiaan 17 640 henkilöä, joista tekijäksi epäiltyjä oli 10 278 ja vahingonkärtsijöitä 7 362 henkilöä. Tekijäksi epäillyistä 81 % oli miehiä ja 19 % naisia. Vahingonkärtsijöistä 63 % oli miehiä ja 37 % naisia.

Valtaenemmistö tapauksista tulee käsittelyyn poliisilta, kaikkiaan 72 %. Syyttäjiltä tapauksista ohjautuu sovitteluun kaikista lähetetyistä 23 %. Vanhemmat lähettävät tapauksista 0,3 % ja ns. muun lähettäjän osuus on n. 1 %. Läänikohtaisesti poliisiin lähettämiä tapauksia on keskimäärin 70 %. Lapin läänissä poliisin osuus oli 90 % ja Ahvenanmaallakin 87 %. Tässä suhteessa toiminta on kovin viranomaispainotteista ja erityisesti poliisin vastuulla.

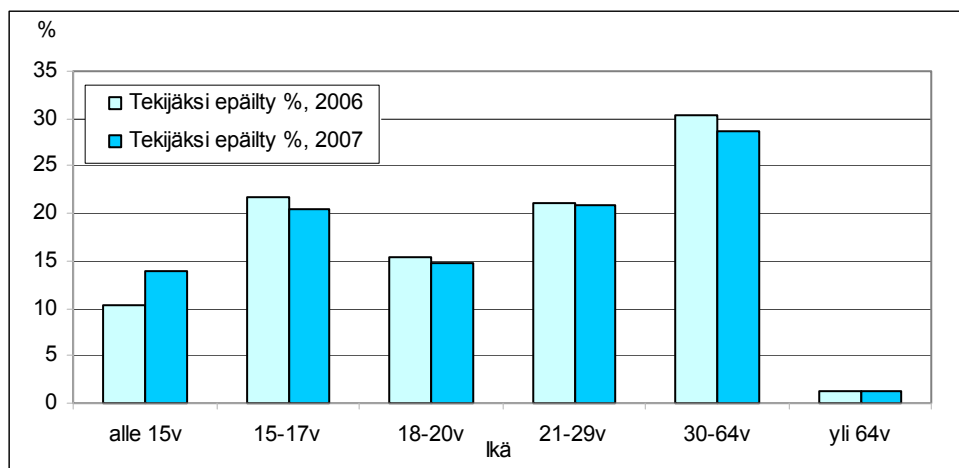
Taulukko 1. Soviteltavat jutut ja niistä puretut yksittäiset rikostapaukset, lähisuhdeväkivalta ja riita-asiat lääneittäin 2007*

	Soviteltavat jutut lääneittäin	Soviteltavista jutuista oli...		
		yksittäisiä rikostapauksia	lähisuhdeväkivaltatapauksia	riita-asioita
Etelä-Suomen lääni	2 886	3 326	419	93
Länsi-Suomen lääni	1 927	2 812	205	36
Itä-Suomen lääni	1 081	1 380	50	29
Oulun lääni	533	667	51	15
Lapin lääni	360	583	48	13
Ahvenanmaa	38	40	2	0
Koko maa	6 825	8 808	775	186

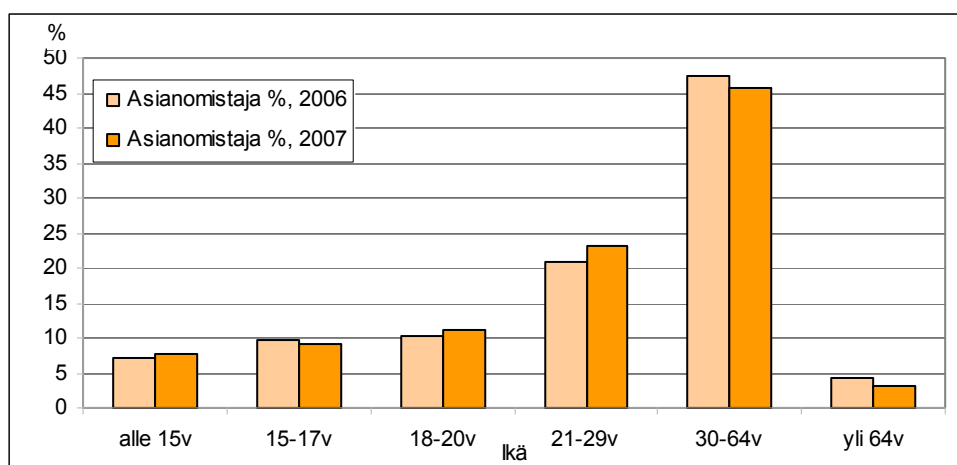
* Katso soviteltavat jutut ja niistä purettujen rikostapausten määritelmät kappaleesta Käsitteet ja määritelmät.

Tekijöiksi epäiltyjen ikäjakauma noudattaa kutakuinkin varhempina vuosina tehtyjen erillisselvitysten tuloksia, sillä alle 21-vuotiaita oli tekijöistä 49 %. Alle 15-vuotiaita, tekijöiksi epäiltyjä oli nyt jonkin verran enemmän eli 14 % kuin vuonna 2006 jolloin näiden osuus oli 10,3 %. Asianomistajista oli alle 21-vuotiaita 28 %. Sovittelun piirissä käsitellyt teot kohdistuvat selkeästi aikuisväestöön.

Kuvio 2. Eri ikäryhmien osuudet tekijöiksi epäillyistä 1.6. - 31.12.2006 ja 2007, %

Kuvio 3. Eri ikäryhmien osuudet asianomistajista 1.6. - 31.12.2006 ja 2007, %

Sovittelu myönnettiin 78 prosentissa lähetetyistä tapauksista. Käynnistyneistä rikostapausten sovittelusta sopimus oli saavutettu 63 %:ssa ja kesken sovittelu oli vielä 22 %:ssa tapauksista. Tapauksista 15 prosentissa ei syntynyt sopimusta Näyttäisi siltä, että sopimukseen päädytään ainakin kolmenlajisessa käynnistyneistä sovittelutapauksista.

Sovitteluissa tehtiin vuoden aikana erityyppisiä korvaussopimuksia yhteensä 6 862 kappaletta.¹ Näistä erityyppisistä korvausmuodoista rahallisia korvauksia oli 48 prosenttia ja työkorvauksia 5,5 prosenttia. Rahakorvausten ja työkorvausten yhteenlaskettu rahallinen arvo oli yhteensä 1 675 930 €. Rahakorvausten suhteellinen osuus laski kuusi prosenttia edellisestä vuodesta 2006. Työkorvausten suhteellinen osuus sen sijaan kasvoi puolitoista prosenttia vastaavaan ajankohtaan verrattuna.

Niin sanottuja aineettomia sopimuksia oli kaikkiaan 47 % sopimuksista: anteeksipyyntöjä 28 %, vaatimuksista luopumisia 12,5 %, käyttäytymissopimuksia 5 % ja omaisuuden palautuksia 0,7 %. Vuoden 2007 erityyppiset sopimusmuodot noudattavat kutakuinkin samanlaista jakaumaa kuin vuoden 2006 sopimusmuodot. Kokonaisuudessaan ns. aineettomien sopimusten osuus näyttäisi olevan lievässä kasvussa.

Rahakorvausten rahalliset arvot ovat lääneittäin tarkasteltuna selvästi suuremmat Etelä-Suomessa kuin pohjoisessa.

Taulukko 2. Korvausten rahallinen arvo ja suhteelliset osuudet lääneittäin 2007, €

	Rahakorvausten yhteisarvo,€	Työkorvausten rahallinen arvo,€	Yhteensä, €
Etelä-Suomen lääni	631 355	22 691	654 046
Länsi-Suomen lääni	403 960	33 778	437 738
Itä-Suomen lääni	293 986	23 135	317 121
Oulun lääni	122 962	16 742	139 704
Lapin lääni	116 112	6 046	122 158
Ahvenanmaa	4 723	440	5 163
Koko maa	1 573 098	102 832	1 675 930
	Rahakorvausten yhteisarvo,%	Työkorvausten rahallinen arvo,%	Yhteensä, %
Etelä-Suomen lääni	40	22	39
Länsi-Suomen lääni	26	33	26
Itä-Suomen lääni	19	22	19
Oulun lääni	8	16	8
Lapin lääni	7	6	7
Ahvenanmaa	0	0	0
Koko maa	100	100	100

¹ Näitä ei voida suoraan suhteuttaa vuoden aikana tehtyihin sopimuksiin, sillä yksi sopimus saattaa sisältää erityyppisiä korvausmuotoja yhdessä ja samassa rikosvahingossa.

Läänien väliset erot

Alueellisesti tarkasteltuna lähes 40 prosenttia sovittelavista rikosjutuista käsiteltiin Etelä-Suomen läänissä. Tässä on selvä ero vuoteen 2006 verrattuna, jolloin Etelä-Suomen läänissä käsiteltiin lähes puolet kaikista maan rikossovittelun tapauksista. Muutos kuvaa toiminnan selkeää kehittymistä muissa lääneissä.

Tämä näkyy mm. siten, että Länsi-Suomen läänissä sovittelutapausten kertymä on kasvanut neljällä prosenttiyksiköllä ja Oulun läänissä kolmella prosenttiyksiköllä edelliseen vuoteen verrattuna. Samoin selvää suhteellisen osuuden kasvua on myös Lapin läänissä ja Ahvenanmaalla.

Lapin lääniä ja Ahvenanmaata lukuun ottamatta kaikissa lääneissä enemmistö sovitteluun tulleista tapauksista oli virallisen syytteen alaisia rikoksia. Läänien välillä havaitaan kuitenkin eroja tarkasteltaessa väkivaltarikosten osuutta sovitteluun tulleista tapauksista: Etelä-Suomessa väkivaltarikosten ja lähisuhdeväkivallan yhteenlaskettu osuus oli 50 %, Ahvenanmaalla osuus oli yli 50 %. Länsi-Suomessa 46 %, Itä-Suomessa ja Oulun läänissä 40 %, Lapin läänissä 42 %.

Jos tarkastellaan erikseen lähisuhdeväkivaltarikoksia havaitaan myös eroja. Etelä-Suomen läänissä lähisuhdeväkivaltatapausten osuus sovitteluun ohjatuista rikostapauksista oli 11 % koko tapauskertymästä. Länsi-Suomen, Oulun ja Lapin lääneissä vastaava osuus oli 7-8 prosenttia mutta Ahvenanmaalla se oli 5 % ja Itä-Suomessa jo selvästi alhaisempi, 3 prosenttia koko tapauskertymästä.

Itä-Suomen lääniä ja Ahvenanmaata lukuun ottamatta muissa lääneissä näiden tapausten sovitteluun ohjaaminen on tasaantunut.

Taustaa

Laki rikosasioiden ja eräiden riita-asioiden sovittelusta astui voimaan 1.6.2006 (1015/2005). Lain mukaan sovittelutoiminnan yleinen johto, ohjaus ja valvonta kuuluvat sosiaali- ja terveysministeriölle.² Lääninhallitus on velvollinen järjestämään sovittelutoiminnan siten, että palvelua on saatavissa asianmukaisesti toteutettuna läänin kaikissa osissa.

Maassa on kaikkiaan 25 rikossovittelun ja eräiden riita-asioiden sovittelun toimialuetta ja niistä niin sanotuilla vanhoilla toimialueilla käynnistyi toiminta lisäresurssein nopeasti. Valtaosa toimialueista on niin sanottuja uusia toimialueita ja niissä toimistojen perustaminen, uuden henkilöstön palkkaaminen ja kouluttaminen kesti pitkälle loppuvuoteen 2006 ja vasta vähitellen vuoden 2007 aikana myös ne saattoivat käynnistää toiminnan täydellä volyyymilla, mikä näkyy selvästi tapausmäärien kasvuna ja toiminnan tasaantumisenä monilta osin toimialueiden ja läänien välillä. Tilastoihin liittyy myös muutamin kohdin epävarmuustekijöitä, sillä myös tilastointi oli monille toimialueille uusi tehtävä ja tilastojen kriteerit vaihtelivat jonkin verran. Esimerkiksi sovitteluun tulleiden tapausten lähettäjätahon kirjaamisessa ja osapuolten iän rekisteröimisessä oli muutamin paikoin tietovajeita.

Tapausmäärien kehityksen osalta voidaan perustellusti ennakoida, että kun toiminta on kaikilta osin ns. normaalitasolla, tavoitteeksi asetettu noin 12 000 rikostapauksen vuosittainen käsittely sovittelussa saavutettaneen jo lähivuosina.

Stakes käynnistää ja toteuttaa erillisen tutkimuksen rikossovittelun valtakunnallisesta käynnistymisestä ja asiakaskokemuksista vuoden 2008 aikana.

² Vuoden 2008 alussa sovittelutoiminnan valtakunnallinen kehittämistyön koordinaatio siirtyi Stakesiin sovittelutoiminnan yleisen johdon, ohjauksen ja valvonnan pysyessä edelleen Sosiaali- ja terveysministeriön vastuulla.

Käsitteet ja määritelmät

Rikossovittelu

Rikosasioiden sovittelu on maksuton palvelu, jossa rikoksesta epäilty ja rikoksen uhri voivat kohdata toisensa luottamuksellisesti puolueettoman sovittelijan välityksellä. Sovittelussa käsitellään rikoksesta uhrille aiheutuneita henkisiä ja aineellisia haittoja ja pyritään löytämään rikoksen osapuolia tyydyttävä ratkaisua niiden hyvittämiseksi. Sovittelu on aina osapuolille vapaaehtoista.

Sovittelun tarkoituksena on lieventää tai poistaa rikoksen tai riidan osapuolille aiheutuneita henkisiä ja aineellisia haittoja. Sovittelun päämääränä on vaikuttaa yhteisössä rikollisuutta hillitsevästi ja vähentävästi ja lisätä samalla yleistä sovinnollisuutta.

Sovittelutoimisto selvittää ensin sovittelun edellytykset ja tekee sitten päätöksen sovitteluun ottamisesta.

Soviteltavat rikosasiat

Sovittelulain mukaan sovittelussa voidaan käsitellä rikoksia, joiden arvioidaan rikoksen laatu ja tekopaikka, rikoksesta epäillyn ja uhrin keskinäinen suhde sekä muut seikat huomioon ottaen soveltuvan soviteltaviksi.

Soviteltavat riita-asiat

Sovitteluun soveltuvat erilaiset ihmisten väliset riita-asiat jos niiden sovittelua voidaan pitää tarkoituksenmukaisena.

Toimialue

Sovittelun alueellisesta organisoimisesta vastaavat läänit, joita on viisi ja lisäksi Ahvenanmaan maakunta. Läänit ovat organisoineet alueidensa sovittelutoiminnan perustamalla sovittelun toimialueet. Koko maassa toimialueita on kaikkiaan 25, joista osa on perustanut vielä alue- tai sivutoimipisteitä. Sovittelun tilastot pyydetään toimialuekohtaisesti. Toimialueilla on merkitystä myös sovitteluun myönnetyn valtionosuuden laskentaperusteena. Läänit jakavat sovittelun valtionosuuden toimialueiden asukasluvun, maantieteellisen koon (etäisyydet) ja rikoslukujen mukaan.

Juttu / tapaus

Sovittelun tilastoissa jutut ja rikostapaukset on tilastoitu erikseen. Juttu on tilastoinnin lähtökohta. Yleensä poliisi lähettää sovittelutoimistoon niin sanotun "jutun". Juttu voi sisältää useita rikosnimikkeitä, esimerkiksi vahingonteon, varkauden ja pahoinpitelyn, joihin yksi tai useampi tekijä on syyllistynyt yhtäaikaaisesti, mutta eri kokoonpanoissa. Tästä syystä juttu täytyy itse sovitteluprosessin ja sopimus-toiminnan takia purkaa yksittäisiksi rikostapauksiksi.

Lähisuhdeväkivaltarikos

Rikoslaki ei tunne käsitettä lähisuhdeväkivaltarikos. Lähisuhdeväkivaltarikos on kuitenkin aivan jokapäiväisessä käytössä sosiaali- ja terveydenhuollossa ja käsitteen tunnusmerkit täyttävä rikos omaa aivan erityisen tiedonintressin rikossovittelulaissa. Rikossovittelun yhteydessä lähisuhdeväkivaltarikoksella tarkoitetaan väkivaltarikosta, joka on tapahtunut lähisuhteessa elävien tai lähisuhteessa eläneiden ja perheenjäsenten kesken Lähisuhdeväkivaltarikostapausten osapuolina voivat olla aviopuolisot, avopuolisot, perheenjäsenet, kihlaparit, eronneet tai eroamassa olevat pariskunnat sekä entiset seurusteluparit.

Tyypillisiä lähisuhteessa tapahtuvia väkivaltarikoksia ovat lievä pahoinpitely, pahoinpitely ja törkeä pahoinpitely (RL 21 luku).

Lähisuhdeväkivaltarikoksesta voidaan sovittaa vain siinä tapauksessa, että poliisi tai syyttäjä lähettää sen soviteltavaksi. Toistuva väkivaltarikos lähisuhteessa on este sovittelulle; samoin se, että osapuolet ovat jo varhemmin osallistuneet sovitteluun. Lapsiin kohdistuneita pahoinpitelyrikoksia tai seksuaalirikoksia ei tule sovittaa.

Lähde:

Juhani Iivari (toim.). Rikos- ja riita-asioiden sovittelijan opas. Stakes Oppaita 66. Helsinki 2007

Taulukko 3. Rikossovittelutoiminta koko maassa ja lääneittäin 2007

	KOKO MAA		Etelä-Suomen lääni		Länsi-Suomen lääni		Itä-Suomen lääni		Oulun lääni		Lapin lääni		Ahvenanmaa	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Vuoden aikana toimistoon tulleet jutut	6 825		2 886		1 927		1 081		533		360		38	
Jutuista purettuja riita-asioita	186		93		36		29		15		13		0	
Jutuista purettuja lähisuuhdeväkivaltatapauksia	775	8,1	419	11,2	205	6,8	50	3,5	51	7,1	48	7,6	2	4,8
Jutuista purettuja rikostapauksia	8 808	91,9	3 326	88,8	2 812	93,2	1 380	96,5	667	92,9	583	92,4	40	95,2
Sovittelavat rikostapaukset purettuna rikosnimikkeittäin ¹⁾	9 054	100	3 324	100	3 001	100	1 403	100	667	100	589	100	70	100
Lievä pahoinpitely	623	6,9	239	7,2	176	5,9	88	6,3	48	7,2	39	6,6	33	47,1
Pahoinpitely	2 965	32,7	1 209	36,4	982	32,7	410	29,2	180	27,0	172	29,2	12	17,1
Törkeä pahoinpitely	60	0,7	18	0,5	22	0,7	16	1,1	1	0,1	2	0,3	1	1,4
Ryöstö	27	0,3	14	0,4	3	0,1	2	0,1	2	0,3	6	1,0	0	0,0
Varkaus	889	9,8	291	8,8	290	9,7	164	11,7	73	10,9	63	10,7	8	11,4
Petos/kavallus	493	5,4	192	5,8	165	5,5	81	5,8	36	5,4	17	2,9	2	2,9
Vahingonteko	1 983	21,9	643	19,3	683	22,8	330	23,5	148	22,2	175	29,7	4	5,7
Luvaton käyttö	96	1,1	14	0,4	31	1,0	40	2,9	7	1,0	1	0,2	3	4,3
Kotirauhan rikkominen	421	4,6	149	4,5	143	4,8	58	4,1	49	7,3	20	3,4	2	2,9
Laiton uhkaus	408	4,5	161	4,8	130	4,3	59	4,2	37	5,5	20	3,4	1	1,4
Kunnianloukkaus	353	3,9	124	3,7	110	3,7	53	3,8	34	5,1	29	4,9	3	4,3
Muu tapaus	736	8,1	270	8,1	266	8,9	102	7,3	52	7,8	45	7,6	1	1,4
Rikostapauksessa aloite tuli ²⁾	8 315	100	3 388	100	2 454	100	1 191	100	667	100	577	100	38	100
Polisilta	5 977	71,9	2 302	67,9	1 732	70,6	901	75,7	490	73,5	519	89,9	33	86,8
Syyttäjältä	1 943	23,4	936	27,6	579	23,6	244	20,5	148	22,2	35	6,1	1	2,6
Asianosaisilta	140	1,7	51	1,5	39	1,6	21	1,8	18	2,7	8	1,4	3	7,9
joista uhrit	65	-	29	-	9	-	12	-	7	-	5	-	3	-
joista tekijältä	66	-	17	-	24	-	11	-	11	-	3	-	0	-
Sosiaaliviranomaisilta	153	1,8	50	1,5	80	3,3	17	1,4	1	0,1	4	0,7	1	2,6
Vanhemmalta/huoltajalta	22	0,3	13	0,4	7	0,3	1	0,1	0	0,0	1	0,2	0	0,0
Edunvalvojalta	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
Muulta	80	1,0	36	1,1	17	0,7	7	0,6	10	1,5	10	1,7	0	0,0
Riitatapauksessa aloite tuli	181		93		36		24		15		13		0	
Yksityiseltä henkilöltä	117		66		14		20		8		9		0	
Oikeushenkilöltä	64		27		22		4		7		4		0	
Sovittelutoimistossa vuoden aikana käynnistyneet rikostapaukset	6 877	78,1	2 567	77,2	2 050	72,9	1 264	91,6	444	66,6	513	88,0	39	97,5
Rikostapauksen tyyppi (yhteensä) ¹⁾	9 014	100	3 400	100	2 920	100	1 380	100	667	100	607	100	40	100
Asianomistajarikos AOR	4 242	47,1	1 535	45,1	1 312	44,9	695	50,4	327	49,0	351	57,8	22	55,0
Virallisen syytteen alainen rikos VSR	4 772	52,9	1 865	54,9	1 608	55,1	685	49,6	340	51,0	256	42,2	18	45,0
Asianosaiset rikos- ja riitatapauksissa ³⁾														
Tekijäksi epäiltyjä - yhteensä	10 278	100	4 104	100	3 203	100	1 586	100	789	100	535	100	61	100
Tekijäksi epäiltyjä - miehiä	8 291	80,7	3 303	80,5	2 620	81,8	1 284	81,0	622	78,8	418	78,1	44	72,1
Tekijäksi epäiltyjä - naisia	1 987	19,3	801	19,5	583	18,2	302	19,0	167	21,2	117	21,9	17	27,9
Vahingonkärtsijöitä/asianomistajia - yhteensä	7 362	100	3 236	100	2 142	100	1 036	100	534	100	371	100	43	100
Vahingonkärtsijöitä/asianomistajia - miehiä	4 625	62,8	2 056	63,5	1 341	62,6	656	63,3	309	57,9	237	63,9	26	60,5
Vahingonkärtsijöitä/asianomistajia - naisia	2 737	37,2	1 180	36,5	801	37,4	380	36,7	225	42,1	134	36,1	17	39,5
Vahingon kärtsijänä oikeushenkilö	1 506		566		472		237		149		72		10	

Taulukko 3. Rikossovittelutoiminta koko maassa ja lääneittäin 2007

	KOKO MAA		Etelä-Suomen lääni		Länsi-Suomen lääni		Itä-Suomen lääni		Oulun lääni		Lapin lääni		Ahvenanmaa	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Tekijäksi epäillyn ikä tekohetkellä rikos- ja riitatapauksissa	10 198	100	4 063	100	3 206	100	1 589	100	789	100	490	100	61	100
Alle 15-vuotta	1 422	13,9	588	14,5	426	13,3	184	11,6	158	20,0	61	12,4	5	8,2
15 - 17 - vuotta	2 092	20,5	791	19,5	774	24,1	282	17,7	145	18,4	99	20,2	1	1,6
18 - 20 - vuotta	1 499	14,7	513	12,6	505	15,8	264	16,6	129	16,3	68	13,9	20	32,8
21 - 29 - vuotta	2 121	20,8	877	21,6	636	19,8	355	22,3	150	19,0	93	19,0	10	16,4
30 - 64 - vuotta	2 928	28,7	1 238	30,5	815	25,4	487	30,6	202	25,6	162	33,1	24	39,3
65 -vuotta tai vanhempi	136	1,3	56	1,4	50	1,6	17	1,1	5	0,6	7	1,4	1	1,6
Asianomistajan/vahingonkärsijän ikä tapahtumahetkellä rikos- ja riitatapauksissa	7 375	100	3 201	100	2 162	100	1 064	100	534	100	371	100	43	100
Alle 15-vuotta	564	7,6	285	8,9	160	7,4	65	6,1	37	6,9	17	4,6	0	0,0
15-17 - vuotta	674	9,1	298	9,3	221	10,2	80	7,5	45	8,4	30	8,1	0	0,0
18 - 20 - vuotta	814	11,0	344	10,7	250	11,6	110	10,3	66	12,4	43	11,6	1	2,3
21 - 29 - vuotta	1 709	23,2	755	23,6	485	22,4	251	23,6	107	20,0	101	27,2	10	23,3
30 - 64 - vuotta	3 377	45,8	1 432	44,7	967	44,7	504	47,4	272	50,9	170	45,8	32	74,4
65 - vuotta tai vanhempi	237	3,2	87	2,7	79	3,7	54	5,1	7	1,3	10	2,7	0	0,0
Sopimukset														
Rikostapauksissa vuoden aikana syntyneet sopimukset	5 540	62,9	2 059	61,9	1 759	62,6	885	64,1	365	54,7	443	76,0	29	72,5
Riitatapauksissa vuoden aikana syntyneet sopimukset	86	46,2	44	47,3	18	50,0	12	41,4	6	40,0	6	46,2	0	0
Ei sopimusta	1 321	15,0	663	19,9	280	10,0	119	8,6	87	13,0	166	28,5	6	15,0
Rikos- ja riitapausten sopimusten korvausmuodot														
Rahakorvausten lukumäärät	3 271		1 110		946		627		312		245		31	
Rahakorvausten yhteisarvo (€)	1 573 099		631 355		403 960		293 986		122 962		116 112		4 723	
Työkorvausten yhteismäärä (kpl)	376		99		120		94		32		30		1	
Työkorvausten rahallinen arvo yhteensä (€)	102 832		22 691		33 778		23 135		16 742		6 046		440	
Omaisuuksien palauttamisten yhteismäärä (kpl)	48		16		11		13		0		8		0	
Käyttätymissopimukset yhteensä (kpl)	343		155		104		32		20		31		1	
Anteeksipyyntö yhteensä (kpl)	1 969		767		822		149		126		88		17	
Ei vaatimuksia / vaatimuksista luopumiset yhteensä (kpl)	855		241		496		78		12		26		2	

¹ Taulukossa soviteltavat "rikostapaukset nimikkeittäin" sekä "rikostapauksen tyyppi" ovat lukumäärältään jonkin verran suuremmat kuin jutuista puretut "rikostapausten määrät". Lukumäärien ero johtuu osaltaan siitä, että rikostapauksista on sovittelutoimistoissa eritelty soviteltavat rikostapaukset, jolloin esimerkiksi yhdessä ja samassa pahoinpitelyssä ovat molemmat tai usampi osapuoli katsottu kuuluvan sekä vahingonkärsijän että rikoksesta epäillyn asemaan. Näin tapauksesta on kirjattu useampi rikosnimike.

² Osa aloitteentekijöistä puuttuu. Aloitteentekijöiden kokonaislukumäärä (8 315 kpl) jää pienemmäksi kuin rikostapausten lukumäärä (8 808 kpl).

³ Ikätieto puuttuu joiltakin asianosaisilta.

30.5.2008

Rikosovittelu 2007

Medling vid brott 2007

Juhani Iivari
gsm 040 556 7302
+358 9 3967 2208

Salla Säkkinen
+358 9 3967 2064

Tuula Kuoppala
+358 9 3967 2234

E-mail:
fornamn.efternamn@stakes.fi

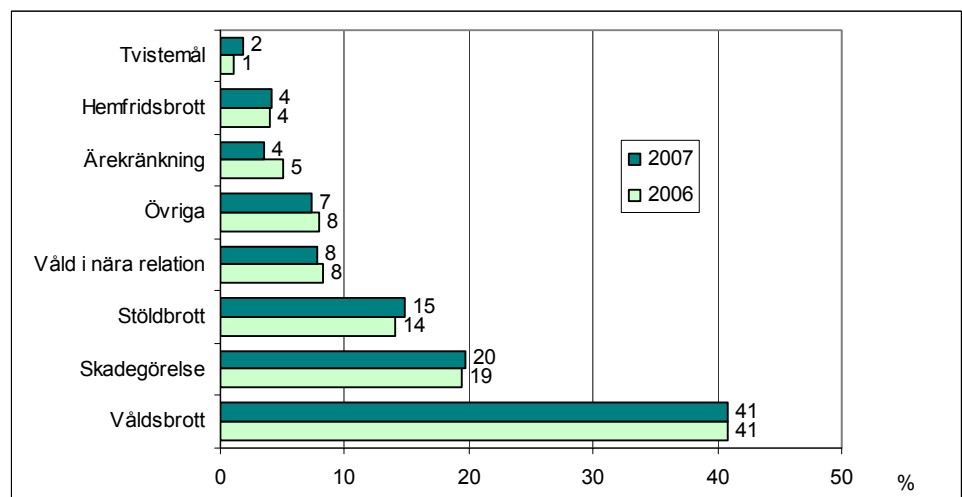
Telefax
+358 9 3967 2497

Enligt uppgifter som Stakes har samlat in från medlingsbyråerna överlämnades totalt 9 583 brottsfall till medling 2007. Totalt 1,9 procent av alla finländska brott som faller under strafflagen överlämnades till medling under året. Andelen var fortfarande rätt liten pga. att verksamheten på de flesta orter höll på att inledas, resurserna ännu inte utnyttjades maximalt överallt och utvecklingen av samarbete med myndigheterna var i inledningsskedet. Den nationella statistikföringen påbörjades den dag lagen om medling trädde i kraft (1.6.2006). Före det hade omfattningen av verksamheten utretts genom särskilda utredningar.

År 2007 var 49 procent av de brottsfall som överlämnades till medling våldsbrott (inbegripet våld i nära relation). Andelen grov misshandel var 0,6 procent. Näst mest överlämnades till medling fall av skadegörelse (20 procent). Totalt 15 procent av fallen var stöldbrott, 4 procent var ärekränkning, 4 procent var hemfridsbrott och 7 procent var så kallade övriga brottsfall. Våldsbrott i nära relation utgjorde 8 procent av alla fall. Antalen var av samma storleksklass som vid brottsfallen som överlämnades till medling 2006.

Diagram 1.

Brottsfall och tvistemål som överlämnats till medling 1.6–31.12.2006 och 2007, %

Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimus- ja kehittämiskeskus

Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården

National Research and Development Centre for Welfare and Health

Puhelin (09) 39 671
Telefon +358 9 396 71
Phone +358 9 396 71

Telefaksi (09) 3967 2459
Telefax +358 9 3967 2459

www.stakes.fi

ISSN 1459-2355 (Internet)

År 2007 var 53 procent av de brottsfall som överlämnades till medling brott som faller under allmänt åtal, medan andelen målsägandebrott var 47 procent. Totalt 186 fall av tvistemål överlämnades till medling, vilket är cirka 2 procent av alla fall som överlämnades. Under året hänvisades totalt 17 640 personer till medling, av vilka 10 278 personer var misstänkta gärningsmän och 7 362 personer var skadelidande. Av de misstänkta gärningsmännen var 81 procent män och 19 procent kvinnor, och av de skadelidande var 63 procent män och 37 procent kvinnor.

Den överväldigande majoriteten av fallen överlämnas till medling av polisen, sammanlagt 72 procent. Åklagare överlämnade 23 procent. Föräldrar överlämnade 0,3 procent av fallen och andelen så kallade andra avsändare var ungefär 1 procent. Länsvis sett överlämnade polisen i snitt 70 procent av fallen. I Lapplands län var polisens andel 90 procent och på Åland var den 87 procent. I detta hänseende var verksamheten mycket myndighetsbetonad och låg särskilt på polisens ansvar.

Tabell 1.

Medlingsärenden och deras enskilda brottsfall, våld i nära relation och tvistemål efter län 2007*

	Medlingsärenden efter län	Medlingsärenden i vilka...		
		enskilda brottsfall	våldsbrott i nära relation	tvistemål
Södra Finlands län	2 886	3 326	419	93
Västra Finlands län	1 927	2 812	205	36
Östra Finlands län	1 081	1 380	50	29
Uleåborgs län	533	667	51	15
Lapplands län	360	583	48	13
Åland	38	40	2	0
Hela landet	6 825	8 808	775	186

* Se definitionerna av medlingsärende och enskilda brottsfall under Begrepp och definitioner.

Åldersfördelningen av misstänkta gärningsmän liknar resultaten från de tidigare årens särskilda utredningar, eftersom 49 procent av gärningsmännen var under 21 år. Nu var antalet misstänkta gärningsmän under 15 år lite större, dvs. 14 procent, än 2006 när deras andel var 10,3 procent. Av de målsägande var 28 procent under 21 år. De gärningar som behandlades vid medling riktar sig tydligt mot den vuxna befolkningen.

Diagram 2.

Olika åldersgruppers andelar av misstänkta gärningsmän 1.6–31.12.2006 och 2007, %

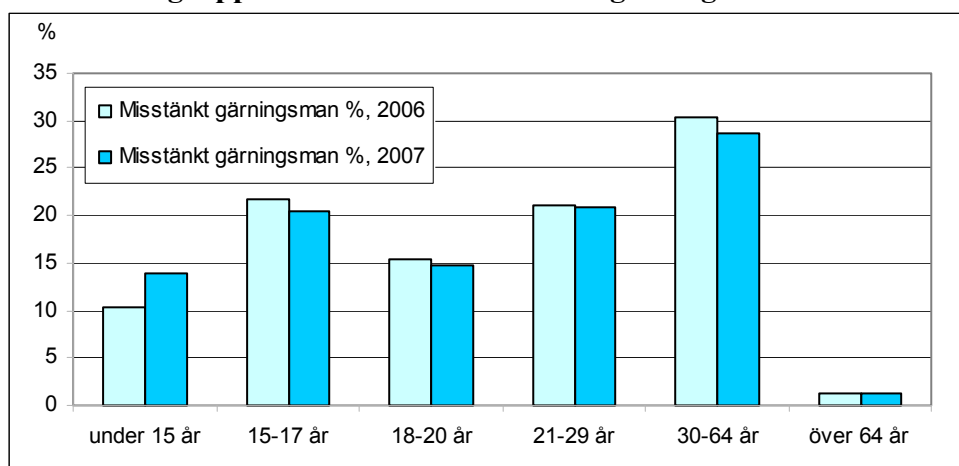
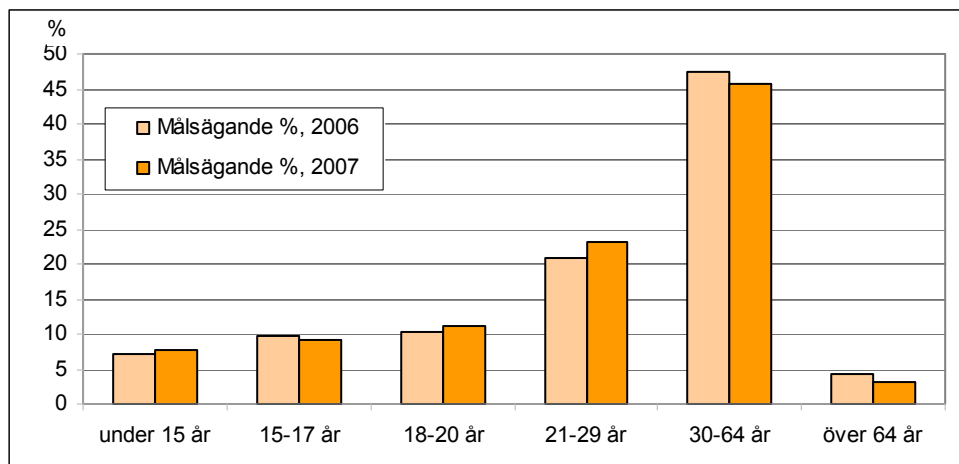

Diagram 3.

Olika åldersgruppers andelar av målsägande 1.6–31.12.2006 och 2007, %

Medling beviljades i 78 procent av de överlämnade fallen. I de påbörjade fallen av medling vid brott nåddes ett avtal i 63 procent av fallen, medan medling ännu pågick i 22 procent av fallen. I 15 procent av fallen ingicks inget avtal. Det verkar som om åtminstone tre fjärdedelar av de påbörjade medlingsfallen resulterar i avtal.

Under året resulterade medlingen i totalt 6 862 ersättningsavtal av olika typ.¹ Av dessa ersättningsformer av olika typ utgjorde 48 procent penningersättningar och 5,5 procent arbetsersättningar. Det sammanräknade värdet på penningersättningar och arbetsersättningar var totalt 1 675 930 euro. Den relativa andelen för penningersättningar minskade med 6 procent från 2006, medan den relativa andelen för arbetsersättningar ökade med 1,5 procent jämfört med motsvarande period.

Så kallade immateriella avtal utgjorde totalt 47 procent av avtalen: begäran om ursäkt 28 procent, avstår från krav 12,5 procent, betendeavtal 5 procent och återställande av egendom 0,7 procent. De olika typerna av avtal år 2007 hade mer eller mindre samma fördelning som avtalen 2006. Allmänt sett verkar andelen så kallade immateriella avtal att ha ökat lite.

Värdet på penningersättningar länsvis är tydligt större i Södra Finland än i norr.

Tabell 2. Ersättningarnas penningvärde och relativa andelar efter län 2007, €

	Penningersättn. tot. värde, €	Arbetsersättn. penningvärde, €	Totalt, €
Södra Finlands län	631 355	22 691	654 046
Västra Finlands län	403 960	33 778	437 738
Östra Finlands län	293 986	23 135	317 121
Uleåborgs län	122 962	16 742	139 704
Lapplands län	116 112	6 046	122 158
Åland	4 723	440	5 163
Hela landet	1 573 098	102 832	1 675 930
	Penningersättn. tot. värde, %	Arbetsersättn. penningvärde, %	Totalt, %
Södra Finlands län	40	22	39
Västra Finlands län	26	33	26
Östra Finlands län	19	22	19
Uleåborgs län	8	16	8
Lapplands län	7	6	7
Åland	0	0	0
Hela landet	100	100	100

¹ Dessa kan inte ställas i direkt relation till de avtal som ingåtts under året, eftersom ett avtal kan innehålla olika typer av ersättningsformer för en och samma brottsskada.

Skillnader mellan länen

Regionalt sett behandlades nästan 40 procent av de brottmål det medlades i i Södra Finlands län. Detta är en tydlig skillnad jämfört med 2006, när nästan hälften av landets alla fall av medling vid brott behandlades i Södra Finlands län. Förändringen visar tydligt att verksamheten utvecklats i de övriga länen.

Detta framgår bland annat av att antalet medlingsfall i Västra Finlands län ökat med fyra procentenheter och med tre procentenheter i Uleåborgs län jämfört med föregående år. Likaså har den relativa andelen ökat tydligt också i Lapplands län och på Åland.

Med undantag av i Lapplands län och på Åland var majoriteten av de brott som överlämnades till medling sådana som föll under allmänt åtal. Det förekommer emellertid skillnader mellan länen när det gäller andelen våldsbrott som överlämnats till medling. I Södra Finland var den sammanräknade andelen för våldsbrott och våld i nära relation 50 procent, medan den var över 50 procent på Åland. I Västra Finland var den 46 procent, i Östra Finland och i Uleåborgs län 40 procent och i Lapplands län 42 procent.

Om våldsbrott i nära relation granskas separat, upptäcks också skillnader. I Södra Finlands län var andelen fall av våld i nära relation av de brottsfall som överlämnats till medling 11 procent av det totala antalet fall. I Västra Finlands, Uleåborgs och Lapplands län var motsvarande andel 7–8 procent, men på Åland var den 5 procent och i Östra Finland redan tydligt lägre, nämligen 3 procent av det totala antalet fall.

Med undantag för Östra Finlands län och Åland hade överlämnandet av dessa fall till medling stabiliserats i länen.

Bakgrundsfakta

Lagen om medling vid brott och i vissa tvister (1015/2005) trädde i kraft den 1 juni 2006. Enligt lagen ansvarar social- och hälsovårdsministeriet för den allmänna ledningen, styrningen och övervakningen av medlingsverksamheten.² Länsstyrelsen är skyldig att anordna medlingsverksamhet på så sätt att tjänsten är tillgänglig och ändamålsenligt genomförd i hela länet.

Landet har totalt 25 verksamhetsområden för medling vid brott och i vissa tvister och inom de så kallade gamla verksamhetsområdena inleddes medlingsverksamhet snabbt med hjälp av extra resurser. Största delen av verksamhetsområdena är så kallade nya verksamhetsområden och inom dem pågick inrättande av byråer, rekrytering och utbildning av personal ända till andra hälften av 2006. Under 2007 nådde också deras verksamhet gradvis full volym, vilket tydligt framgår av att antalet fall ökat och att verksamheten i många hänseenden blivit jämnare mellan verksamhetsområdena och länen. Statistiken innehåller också vissa osäkerhetsfaktorer, eftersom statistikföringen var en ny uppgift för många verksamhetsområden och kriterierna för statistiken varierade i viss mån. Till exempel uppgifterna om den instans som överlämnat fall till medling och om parternas ålder var inte kompletta överallt.

När det gäller antalet fall, finns det skäl att anta att när verksamheten i alla avseende är på så kallad normal nivå kan det uppställda målet att behandla cirka 12 000 brottsfall per år nås inom de närmaste åren.

² I början av 2008 överfördes samordningen av den nationella utvecklingen av medlingsverksamhet till Stakes, medan social- och hälsovårdsministeriet fortfarande ansvarar för den allmänna ledningen, styrningen och övervakningen av medlingsverksamheten.

År 2008 påbörjar och genomför Stakes en separat undersökning om påbörjande och erfarenheter av medling vid brott i hela landet.

Begrepp och definitioner

Medling vid brott

Medling vid brott är en gratis tjänst där den brottsmisstänkte och brottsoffret kan träffas i förtrolighet med hjälp av en opartisk medlare. Vid medlingen behandlas de psykiska och materiella skador brottet orsakat offret och målet är att finna en lösning på hur skadorna kan gottgöras på ett sätt som tillfredsställer parterna i brottet. Medling är alltid frivilligt för parterna.

Syftet med medlingen är att lindra eller eliminera de psykiska och materiella skador som parterna i brottet eller tvisten orsakats. Målet för medlingen är att tygla och minska brottsligheten i samhället och att samtidigt öka den allmänna försonligheten.

Medlingsbyrån utreder först förutsättningarna för medling och fattar sedan ett beslut om huruvida medling ska inledas.

Brottmål det medlas i

Enligt lagen om medling kan det medlas vid brott som bedöms vara lämpliga för medling med beaktande av brottets art och tillvägagångssättet, förhållandet mellan den misstänkte och brottsoffret samt övriga omständigheter.

Tvistemål det medlas i

För medling lämpar sig olika tvistemål mellan människor, om medlingen kan betraktas om ändamålsenlig.

Verksamhetsområde

För den regionala organisationen av medling ansvarar de fem länen och landskapet Åland. Länen har organiserat medlingsverksamheten inom sina regioner genom att upprätta verksamhetsområden för medling. I hela landet finns det totalt 25 verksamhetsområden, av vilka en del har inrättat områdeskontor eller filialer. Uppgifter för statistiken över medling inbegärs per verksamhetsområde. Verksamhetsområdena utgör beräkningsgrunden för den statsandel som beviljas för medling. Statsandelen för medling delas ut till länen med utgångspunkt i verksamhetsområdets invånarantal, geografiska storlek (avstånd) och brottsfall.

Ärende/fall

I statistiken över medling har ärenden och brottsfall statistikförts separat. Ärendet är utgångspunkt för statistikföringen. Vanligen sänder polisen ett så kallat ärende till medlingsbyrån. Ärendet kan inbegripa många olika brottsbeteckningar, till exempel skadegörelse, stöld och misshandel, som en eller flera gärningsmän har gjort sig skyldig/skyldiga till samtidigt men i olika sammansättningar. Därför måste ärendet på grund av själva medlingsprocessen och avtalsverksamheten delas upp i enskilda brottsfall.

Våldsbrott i nära relation

Strafflagen känner inte till begreppet våldsbrott i nära relation. Begreppet våldsbrott i nära relation används emellertid varje dag inom socialvården och hälso- och sjukvården. Ett brott som motsvarar

definitionen av begreppet är av särskilt stort intresse när det gäller lagen om medling vid brott. I samband med medling vid brott avses med våldsbrott i nära relation ett våldsbrott som skett mellan familjemedlemmar eller mellan människor som har eller har haft nära relationer till varandra. Parterna i fall av våldsbrott i nära relation kan vara äkta makar, sambopar, familjemedlemmar, förlovade par, frångilda par eller par som håller på att skilja sig samt par som haft ett stadigt förhållande.

Typiska våldsbrott i nära relation är lindrig misshandel, misshandel och grov misshandel (SL 21 kap.). Man kan endast medla vid våldsbrott i nära relation på villkoret att polisen eller åklagaren överlämnar det till medling. Ett återkommande våldsbrott i en nära relation är ett hinder för medling, liksom om parterna redan tidigare deltagit i medling. I misshandelsbrott eller sexualbrott där barn är inblandade medlas det inte.

Källa:

Juhani Iivari (red.). Rikos- ja riita-asioiden sovittelijan opas. Stakes Handböcker 66. Helsingfors 2007

Tabell 3. Medling vid brott i hela landet och efter län 2007

	HELA LANDET		Södra Finlands län		Västra Finlands län		Östra Finlands län		Uleåborgs län		Lapplands län		Åland	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
De ärenden som byrån mottagit under året	6 825		2 886		1 927		1 081		533		360		38	
Tvistemål som ingått i ärendena	186		93		36		29		15		13		0	
Våld i nära relation som ingått i ärendena	775	8,1	419	11,2	205	6,8	50	3,5	51	7,1	48	7,6	2	4,8
Brottsfall som ingått i ärendena	8 808	91,9	3 326	88,8	2 812	93,2	1 380	96,5	667	92,9	583	92,4	40	95,2
Brottsfall det medlas i indelade efter brottsbeteckning ¹⁾	9 054	100	3 324	100	3 001	100	1 403	100	667	100	589	100	70	100
Lindrig misshandel	623	6,9	239	7,2	176	5,9	88	6,3	48	7,2	39	6,6	33	47,1
Misshandel	2 965	32,7	1 209	36,4	982	32,7	410	29,2	180	27,0	172	29,2	12	17,1
Grov misshandel	60	0,7	18	0,5	22	0,7	16	1,1	1	0,1	2	0,3	1	1,4
Rån	27	0,3	14	0,4	3	0,1	2	0,1	2	0,3	6	1,0	0	0,0
Stöld	889	9,8	291	8,8	290	9,7	164	11,7	73	10,9	63	10,7	8	11,4
Bedrägeri/försnillning	493	5,4	192	5,8	165	5,5	81	5,8	36	5,4	17	2,9	2	2,9
Skadegörelse	1 983	21,9	643	19,3	683	22,8	330	23,5	148	22,2	175	29,7	4	5,7
Olovligt brukande	96	1,1	14	0,4	31	1,0	40	2,9	7	1,0	1	0,2	3	4,3
Hemfridsbrott	421	4,6	149	4,5	143	4,8	58	4,1	49	7,3	20	3,4	2	2,9
Olaga hot	408	4,5	161	4,8	130	4,3	59	4,2	37	5,5	20	3,4	1	1,4
Ärekränkning	353	3,9	124	3,7	110	3,7	53	3,8	34	5,1	29	4,9	3	4,3
Annat fall	736	8,1	270	8,1	266	8,9	102	7,3	52	7,8	45	7,6	1	1,4
I brottmålet togs initiativet av ²⁾	8 315	100	3 388	100	2 454	100	1 191	100	667	100	577	100	38	100
Polisen	5 977	71,9	2 302	67,9	1 732	70,6	901	75,7	490	73,5	519	89,9	33	86,8
Åklagaren	1 943	23,4	936	27,6	579	23,6	244	20,5	148	22,2	35	6,1	1	2,6
Parterna	140	1,7	51	1,5	39	1,6	21	1,8	18	2,7	8	1,4	3	7,9
av vilka av offret	65	-	29	-	9	-	12	-	7	-	5	-	3	-
av vilka av gärningsmannen	66	-	17	-	24	-	11	-	11	-	3	-	0	-
De sociala myndigheterna	153	1,8	50	1,5	80	3,3	17	1,4	1	0,1	4	0,7	1	2,6
En förälder/vårdnadshavare	22	0,3	13	0,4	7	0,3	1	0,1	0	0,0	1	0,2	0	0,0
Intressebevakaren	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
Någon annan	80	1,0	36	1,1	17	0,7	7	0,6	10	1,5	10	1,7	0	0,0
I tvistefallet togs initiativet av	181		93		36		24		15		13		0	
En privat person	117		66		14		20		8		9		0	
En juridisk person	64		27		22		4		7		4		0	
Under året påbörjade brottsfall vid medlingsbyrån	6 877	78,1	2 567	77,2	2 050	72,9	1 264	91,6	444	66,6	513	88,0	39	97,5
Typ av brottsfall (totalt) ¹⁾	9 014	100	3 400	100	2 920	100	1 380	100	667	100	607	100	40	100
Målsägandebrott	4 242	47,1	1 535	45,1	1 312	44,9	695	50,4	327	49,0	351	57,8	22	55,0
Brott som faller under allmänt åtal	4 772	52,9	1 865	54,9	1 608	55,1	685	49,6	340	51,0	256	42,2	18	45,0
De berörda parterna i brotts- och tvistefall ³⁾														
Misstänkta gärningsmän – totalt	10 278	100	4 104	100	3 203	100	1 586	100	789	100	535	100	61	100
Misstänkta gärningsmän – män	8 291	80,7	3 303	80,5	2 620	81,8	1 284	81,0	622	78,8	418	78,1	44	72,1
Misstänkta gärningsmän – kvinnor	1 987	19,3	801	19,5	583	18,2	302	19,0	167	21,2	117	21,9	17	27,9
Skadelidande/målsägande – totalt	7 362	100	3 236	100	2 142	100	1 036	100	534	100	371	100	43	100
Skadelidande/målsägande – män	4 625	62,8	2 056	63,5	1 341	62,6	656	63,3	309	57,9	237	63,9	26	60,5
Skadelidande/målsägande – kvinnor	2 737	37,2	1 180	36,5	801	37,4	380	36,7	225	42,1	134	36,1	17	39,5
Juridisk person som skadelidande	1 506		566		472		237		149		72		10	

Tabell 3. Medling vid brott i hela landet och efter län 2007

	HELA LANDET		Södra Finlands län		Västra Finlands län		Östra Finlands län		Uleåborgs län		Lapplands län		Åland	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Den misstänkta gärningsmannens ålder vid tidpunkten för gärningen (brotts- och tvistefall)	10 198	100	4 063	100	3 206	100	1 589	100	789	100	490	100	61	100
Under 15 år	1 422	13,9	588	14,5	426	13,3	184	11,6	158	20,0	61	12,4	5	8,2
15 - 17 år	2 092	20,5	791	19,5	774	24,1	282	17,7	145	18,4	99	20,2	1	1,6
18 - 20 år	1 499	14,7	513	12,6	505	15,8	264	16,6	129	16,3	68	13,9	20	32,8
21 - 29 år	2 121	20,8	877	21,6	636	19,8	355	22,3	150	19,0	93	19,0	10	16,4
30 - 64 år	2 928	28,7	1 238	30,5	815	25,4	487	30,6	202	25,6	162	33,1	24	39,3
65 år eller äldre	136	1,3	56	1,4	50	1,6	17	1,1	5	0,6	7	1,4	1	1,6
Den målsägandes/skadelidandes ålder vid tidpunkten för gärningen (brotts- och tvistefall)	7 375	100	3 201	100	2 162	100	1 064	100	534	100	371	100	43	100
Under 15 år	564	7,6	285	8,9	160	7,4	65	6,1	37	6,9	17	4,6	0	0,0
15-17 år	674	9,1	298	9,3	221	10,2	80	7,5	45	8,4	30	8,1	0	0,0
18 - 20 år	814	11,0	344	10,7	250	11,6	110	10,3	66	12,4	43	11,6	1	2,3
21 - 29 år	1 709	23,2	755	23,6	485	22,4	251	23,6	107	20,0	101	27,2	10	23,3
30 - 64 år	3 377	45,8	1 432	44,7	967	44,7	504	47,4	272	50,9	170	45,8	32	74,4
65 år eller äldre	237	3,2	87	2,7	79	3,7	54	5,1	7	1,3	10	2,7	0	0,0
Avtal														
Avtal som under året ingåtts i brottsfall	5 540	62,9	2 059	61,9	1 759	62,6	885	64,1	365	54,7	443	76,0	29	72,5
Avtal som ingåtts under året i tvistefall	86	46,2	44	47,3	18	50,0	12	41,4	6	40,0	6	46,2	0	0
Inget avtal	1 321	15,0	663	19,9	280	10,0	119	8,6	87	13,0	166	28,5	6	15,0
Avtalens ersättningsformer i brotts- och tvistefall														
Antal penningersättningar	3 271		1 110		946		627		312		245		31	
Penningersättningarnas sammanräknade värde (€)	1 573 099		631 355		403 960		293 986		122 962		116 112		4 723	
Totalt antal arbetsersättningar (st.)	376		99		120		94		32		30		1	
Arbetsersättningarnas totala penningvärde (€)	102 832		22 691		33 778		23 135		16 742		6 046		440	
Totalt antal återställande av egendom (st.)	48		16		11		13		0		8		0	
Totalt antal beteendevtal (st.)	343		155		104		32		20		31		1	
Totalt antal begäran om ursäkt (st.)	1 969		767		822		149		126		88		17	
Inga krav/avstår från krav totalt (st.)	855		241		496		78		12		26		2	

¹ I tabellen är antalet "brottsfall efter brottsbeteckning" och "brottsfall efter typ" lite större än antalet brottsfall som ingått i ärendena. Skillnaden beror på att medlingsbyråerna i fråga om brottsfall har specificerat de brottsfall det medlas i, varvid båda parterna eller flera parter i till exempel ett misshandelsfall ansetts vara både skadelidande eller misstänkt gärningsman. Det leder till flera brottsbeteckningar vid ett och samma fall.

² En del av initiativtagarna saknas. Det totala antalet initiativtagare (8 315 st.) är mindre än antalet brottsfall (8 808 st.).

³ Uppgift om ålder saknas för vissa parter.